Neden siyasetli cereyanlara girmemeliyiz?

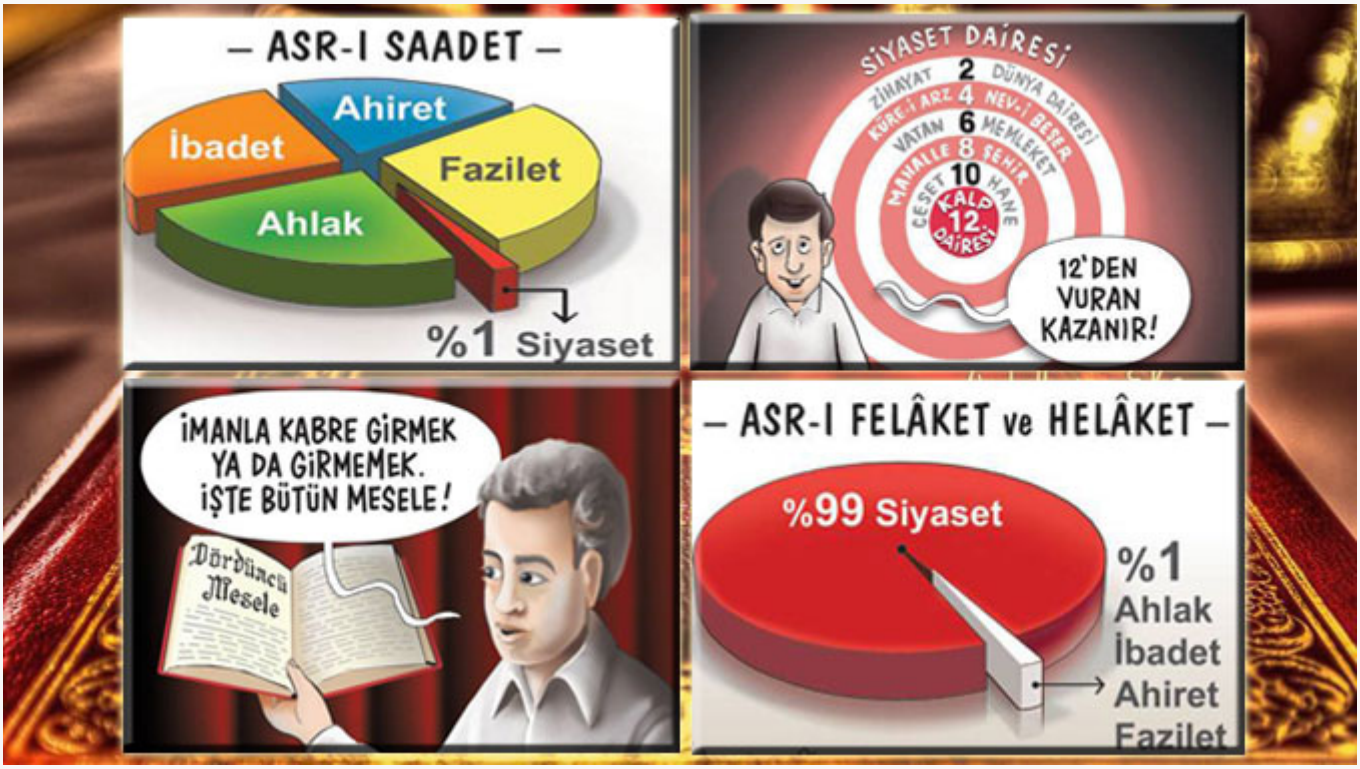

Sual: Risale-i Nur'daki din ve siyaset ölçülerini tam almış olan birisinin, kendi adına siyaset ile uğraşmasında ve bu yol ile dine hizmet etmesinde bir sakınca var mıdır?

Müslüman'ın dünyasında siyasetin yeri, bir market sahibinin marketini işletme hususuna verdiği önemden öteye geçerse burada bir mübalâğa ve ifrat var demektir.

Market sahibi insanları aldatmamakla, işinin hakkını vermekle, kaliteli malı mümkünse ucuza satmakla, işi ehline vermekle, iyiliği ayakta tutmakla, kötülüğü engellemekle mükellef midir? Evet!

Bir devlet yöneticisi de öyledir! Devlet yönetmenin market işletmekten zerre miktar fazla bir kutsiyeti ve bir ulviyeti yoktur.

Sadece sorumluluk artıyor, hizmetkârlık artıyor, vebal artıyor, mahşere dönük hesap kitap kabarıyor; o kadar!

Ha, işini düzgün yaparsa, adâletli olursa, ahlâklı olursa hiç şüphesiz market işletenden daha fazla sevap kazanır. Ama bu kutsiyetinden değil; iş hacminin ve sorumluluk alanının büyüklüğündendir.

Nitekim Peygamber Efendimiz (asm) devlet yönetimini kutsamıyor, bilâkis devlet yöneticisine sorumluluğunu hatırlatıyor:

"Yönetici çobandır. Yönettiklerinden sorumludur."1

SAKINCA NEREDE?

Hiç şüphesiz Risale-i Nur'dan din ve siyaset ölçülerini tam almış birisinin, kendi adına siyasetle uğraşmasında ve bu yol ile dine hizmet etmesinde bir sakınca yoktur.

Sakınca din adına siyasete girmesinde vardır.

Çünkü din kutsal bir kurumdur. Siyaset ise, din adına olmaksızın dine hizmette kullanılsa, evet tam bir hizmet kurumu olabilir. Fakat din adına siyaset yapmakta aynı masumiyet yoktur.

Siz beşersiniz, eczanız kusurlardan yapılmış; siyaset de bir kusura bin fetvanın yakıştırıldığı, bin türlü tefrikanın ve tarafgirliğin merkezi olabilen kaygan bir zemindir.

Din ise kusursuzdur; ihlâs ister, ahlâk ister, tevazu ister, kardeşlik ister, tesanüt ister.

Bu açıdan hiçbir beşer din adına siyaset yapma yükünü kaldıramaz! Peygamber gibi masum olması gerekiyor.

Üstelik siz ahir zamanda bulunuyorsanız, din adına siyasetten uzak durmanız bir tavsiye değil, bir emir olarak karşınıza çıkar.

Nitekim Peygamber Efendimiz'den (asm), "O zamana yetiştiğiniz zaman, siyaset canibiyle onlara galebe edilmez; ancak manevî kılıç hükmünde i'caz-ı Kur'ân'ın nurlarıyla mukabele edilebilir."2 Talimatını alan Bediüzzaman, "Kur'ân-ı Hakîm'in hizmeti bize, kat'î bir surette siyaseti yasak etmiş."3 buyurmuş ve kendisi din adına bir siyasî yapılanmaya gitmediği gibi, talebelerini de böyle yapılanmalardan men etmiştir.

SİYASETLİ CEREYANLAR NEDEN YASAK?

Keza bu sebepledir ki, "Neden, ne dâhilde, ne hariçte bulunan cereyanlara ve bilhassa siyasetli cemaatlere hiçbir alâka peyda etmiyorsun? Ve Risale-i Nur ve şakirtlerini mümkün olduğu kadar o cereyanlara temastan men ediyorsun? Hâlbuki eğer temas etsen ve alâkadar olsan, birden, binler adam Risale-i Nur dairesine girip, parlak hakikatlerini neşredeceklerdi. Hem bu kadar sebepsiz sıkıntılara hedef olmayacaktın."

Diye soranlara Bediüzzaman şöyle cevap vermiştir: "Bu alâkasızlık ve içtinabın en ehemmiyetli sebebi: Mesleğimizin esası olan ihlâs bizi menediyor. Çünkü bu gaflet zamanında, hususan tarafgirâne mefkûreler sahibi, her şeyi kendi mesleğine âlet ederek, hatta dinini ve uhrevî harekâtını da, o dünyevî mesleğe bir nevi âlet hükmüne getiriyor. Hâlbuki hakaik-ı imaniye ve hizmet-i Nuriye-i kudsiye, kâinatta hiçbir şeye alet olamaz. Rıza-i İlâhîden başka bir gayesi olamaz. Hâlbuki şimdiki cereyanların tarafgirâne çarpışmaları hengâmında bu sırr-ı ihlâsı muhafaza etmek, dinini dünyaya alet etmemek müşkülleşmiş. En iyi çare, cereyanların kuvveti yerine, inayet ve tevfik-i İlâhiyeye dayanmaktır."4

Dipnotlar:

1- Buharî, Nikâh, 91.
2- Bediüzzaman, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2007, s. 233.
3- Bediüzzaman, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2007, s. 467.
4- Bediüzzaman, Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2007, s. 728, 729.